

nátních závazků, čemuž by nasvědčoval poukaz na nář. Boh. A 6656/27, kde se nss zabýval podmínkami promlčení patronátních závazků, či zda měl na mysli vydržení práva církve, aby st-l plnil povinnosti patrona. V prvním případě by toto odůvodnění povinností se netýkalo otázky, která jest na sporu, neboť st-l nenamítal promlčení svých závazků, nýbrž popíral existenci těchto závazků vůbec, tedy i jejich vznik a neměl příčiny namítati promlčení jich a nebylo také potřebí promlčení vyvracet. V druhém případě pak popíral st-l nějaké vydržení práva se strany církve tím, že to, co plnil, plnil z ochoty, čímž jest ovšem vyloučeno vydržení tohoto plnění se strany církve, a na tuto námitku se mu nedostalo odpovědi.

Námítku tu opakuje st-l i ve stížnosti na nss. Otázka, je-li st-l jako patron školy povinen udržovati a opravovati školu a učitelův byt, jest jádrem sporu. Jestliže však žal. úřad na jedné straně neměl opory pro svůj výrok, že tu taková povinnost je, na druhé straně pak námitky, popírající takovou povinnost, nevyřídil, případně, chtěl-li je zamítnouti, stanovisko svoje neodůvodnil a tak nss-u znemožnil důvodnost námítky přezkoumati, bylo nař. rozhodnutí zrušiti pro vady řízení, aniž bylo třeba se zabývati dalšími námitkami stížnosti, popírajícími rozsah sporné povinnosti.

Č. 10.410.

Domovské právo (Slovensko): O instančním pořadu při rozhodování ve věcech domovského práva (příkázání podle § 16 zák. čl. XXII:1886).

(Nález ze dne 11. března 1933 č. 2416).

V ě c: Gregor Sz. v Bratislavě proti okresnímu úřadu v Galantě o domovskou příslušnost.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

D ů v o d y: Usnesením obecního zastupitelstva obce T. z 20. června 1930 nebyl st-l uznán za t.-ského příslušníka a to z těchto důvodů: Otec jmenovaného, zemřelý Karel Sz. narodil se v obci Z. (Sedmihradsko) a až v letech 1898—1900 přišel do obce T., kde byl až do své smrti roku 1907 hospodářským správcem velkostatku. Poněvadž ani Karel Sz., ani jeho předkové r. 1871 nebydlili v T., nenabyli si tu příslušnosti ex lege (§ 7 zák. čl. XVIII:1871) a později též nebyli přijati do svazku obce, nemůže býti ani Gregor Sz. t.-ským příslušníkem. Jmenovanému dosud vydané domovské listy jsou tedy neplatné, ježto byly vydány bez přesného poznání skutkového stavu věcí.

Okresní úřad v Galantě, vyřizuje odvolání st-lovo schválil výměrem ze 4. srpna 1930 usnesení obecního zastupitelství obce T. z těchto důvodů: »Správné je odůvodnění rozhodující části cit. usnesení obecního zastupitelstva obce T. Provedeným vyšetřením bylo zjištěno, že otec žadatele, zemřelý Karel Sz., nar. 1868 v obci Z., nyní Rumunsko, býval v T. od r. 1898 do své smrti do r. 1907. Ani on, ani jeho rodiče, poněvadž

v obci T. nikdy nebydleli — tam si domovskou příslušnost ani na základě ustanovení zák. čl. XVIII:1871, ani výslovným přijetím podle § 6—12 zák. čl. XXII:1886 nenabyli, ale jeho otec byl až do své smrti příslušný do obce Z., v ten čas maďarský státní občan, kterou příslušnost a státní občanství sledovaly i jeho vdova a zákonité děti, tedy i jmenovaný. Následkem toho obecní zastupitelstvo obce T. jmenovanému domovskou příslušnost jako maďarskému, nyní rumunskému státnímu občanovi v smyslu zákonů uznat ani nemohlo. Gregor Sz., který se r. 1904 v T. narodil, by si ani nebyl mohl domovskou příslušnost v T. samostatně nabýti, neb teprve r. 1925 byl plnoletý a od té doby v T. vůbec nebydlil, následkem čeho v jeho odvolání uvedené důvody jako každého zákonného pokladu postrádající, nemohly býti v úvahu vzaty.«

O stížnosti, podané do tohoto rozhodnutí, uvážil nss toto:

Obecní zastupitelstvo v T. neuznalo st-le příslušníkem obce T., poněvadž ani jeho otec, ani ostatní jeho předkové, od nichž se odvozuje st-lova domovská příslušnost podle domovského listu, nebydlili v roce 1871 v T., takže ex lege tam příslušnosti nenabyli a ani později nebyli přijati do svazku této obce. V odvolání proti tomuto usnesení podaném, nepopřel st-l, že nenabyl domovské příslušnosti po svých předcích, ale vznesl nárok, aby do této obce byl na základě bodů b, c, a e) § 16 zák. čl. XXII:1886 za příslušna považován, jinými slovy vznesl nový nárok, aby do této obce byl přikázán.

Žal. úřad zamítnuv odvolání z důvodu, že st-l jako maďarský, nyní rumunský státní občan nemohl domovské příslušnosti v T. nabýti, zamítí tím i nárok st-lův na přikázání do této obce ve smyslu § 16 cit. zák. čl. Tento jeho výrok jest však výrokem v prvé stolici vydaným, nejsa potvrzením usnesení obecního zastupitelstva, které o přikázání st-lově do obce nejednalo a ovšem ani jednati nemohlo. Podle čl. 8 zák. č. 125/27, pokud opravný prostředek není vyloučen, lze se odvolati z rozhodnutí okresního úřadu k zemskému úřadu.

Nss neshledal předpisu, podle kterého by v daném případě opravný prostředek byl vyloučen. Podle § 24 zák. čl. XXVI:1896 bylo sice rozhodnutí adm. výboru ve sporech o domovskou příslušnost konečným, avšak jen pokud šlo o spory ve smyslu §§ 17 a 18 zák. čl. XXII:1886. V daném případě však o takový spor nejde a bylo by tedy podle původních uher. předpisů bývalo přípustno odvolání k min. vnitra. Podle zák. č. 126/20 nastoupily pak na místě adm. výborů župní úřady, na místo těchto, podle zák. č. 125/27, zemské úřady. Podle vl. nař. č. 96/28 přesunuta působnost zem. úřadů ve věcech obecních podle zák. čl. XXII:1886 na úřady okresní a poněvadž býv. adm. výbory nebyly v těchto věcech instancemi posledními, a tedy opravný prostředek nebyl vyloučen, jest přípustno podle čl. 8 zák. č. 125/27 odvolání na zem. úřad, jehož rozhodnutí jest konečné.

Podle toho byla by vlastně stížnost na nss nepřípustna vzhledem k ustanovení § 5 zák. o nss. Avšak podání této stížnosti způsobil žal. úřad sám tím, že označil svoje rozhodnutí za konečné a tím uvedl st-le v omyl o tom, zda jest přípustno odvolání k zemskému úřadu. Trpí proto nař. rozhodnutí vadou, která jest podstatná.